UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica pri[m]a post oct. Epiph. Textus euang. Joan. ca. ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

dicens. Hic eſt filius meus dilectus) Debuit autē iſta pr̄is vox audiri ſm s. Tho. vbi ſ. et ſm Aug. in ſer. de Epi. cog nr̄ baptiſmus perficit̄ inuocata trinitate. iō in chriſti baptiſmate tota trinitas debuit manifeſtari: ſic ꝛ factum eſt. Hiero. Myſteriū trinitatꝫ in baptiſmate demōſtrat̄: Dñs baptizat̄: ſpūs deſcēdit in habitu colūbe: pr̄is vox teſtimoniū filio phibentis audit̄. Hec ille. Dicit̄ aūt ſm Hila. d triniꝫ. hic filius dilectus: qꝛ prius ꝛ verꝰ eſt filius origīe: nō adoptiōe (In q̄ mihi complacui). i. in q̄ ſiue de q̄ letorꝫ gaudeo ſic̄ in naturali ꝛ non ſic̄ in adoptato ſm Augu. ſup Joannē. Uel: in q̄ mihi com. ſi referatur ad humanitatē ſm Remig. intelligit̄ in q̄ ſolo pctm̄ non inueni. Si aūt legat̄: i q̄ mihi complacui. ſm eundē ſubaudiēduꝫ eſt: placituꝫ meū conſtituere, vt p eū opꝰ redemptionis explerē. Eſt aūt ſciendum ſm Aug. de ꝯſen. euang. ꝙ Lu. ꝛ Marcꝰ habēt ſic (Tu es filius meꝰ dilectus: in te complacui mihi) ꝛ ſic fit concordantia ſm eū. Non em̄ dictū eſt chriſto: tu es filiꝰ meꝰ: vt ipe addiſceret qꝺ neſciret. ſed hoc ei ppter circūſtātes dictū eſt. Et hunc ſenſuꝫ expſſit Mat. dicēs: Hic eſt. Exponit̄ aūt hoc tripl̄r. Primo de gr̄a vnionis vt dictū eſt. qꝛ ſcꝫ in eo deꝰ placitū ſuū de nr̄a redēptiōe pfecit. Et ſcđo de gr̄a ſingularꝫ pſone. q. d. Tanta eſt huiꝰ mei dilecti filij gr̄a ꝙ in eo nunq̄ꝫ inueni aliq̄d mihi diſplicēs. i. pctm̄ mortale: veniale: vel origiale. Et tertio de gr̄a capitis: vt dicat̄ complacui. i. beneplacitū meū conſtitui: ſm Gloſ. vt tu in q̄ nihil eſt niſi bonū placeas per te ꝛ alij non p ſe ſed in te: tibi fide et charitate vniti placeant. Hec illa

Allegorice ſignificat̄ ꝙ hi q̄ ſuſcepturi erāt baptiſmū chr̄i p aquā baptiſmalem: ſuſcepturi erant i ſe ſpmſctm̄: et ꝯñr om̄ia eius dona ꝛ ꝟtutes infuſas: dūmodo orarēt. i. mentē eleuarent in deū: p diſplicentiam pctōꝝ ſi forent adulti.

Anagogice ꝟo ſignificat̄ ꝙ baptizatus ſi decedat ſtatim apto celo euolat ad illō. ſicut ꝛ martyres: ꝛ q̄ dignā egerūt pniam.

Moraliter inſtruit̄ baptizatꝰ ſm Chryſoſt. vt poſt baptiſmū ſtatim aſcendat ad virtutes. Et maxime orationi vacare debet. Et tunc meret̄ doceri d celo pmiter nam inſpirationē.

Dñica pr̄ia poſt oct. Epiph. Textus euang. Joan. ca. ij.

n

Nuptie facte ſūt in cana galilee: et erat mater Jeſu ibi. Uocatus eſt autem Jeſus et diſcipuli eius ad nuptias. Et deficiente vino: dixit mater eiꝰ ad eum. Vinum nō habent. Et dixit ei Jeſus. Quid mihi et tibi ē mulier: Nōdū venit hora mea. Dicit mater eiꝰ miniſtris. Quodcūq̄ꝫ dixerit vobis facite. Erāt autē ibi lapidee hydrie ſex poſite ſm purificationem iudeorum: capientes ſingule metretas binas vel ternas. Dicit eis ieſus. Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas vſq̄ꝫ ad ſūmū. Et dicit eis ieſus: Haurite nunc: et ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autē guſtauit architriclinus aquam vinum factum ꝛ non ſciebat vnde eſſꝫ miniſtri autem ſciebant qui hauſerant aquaꝫ: vocat ſponſum architriclinꝰ ꝛ dicit ei. Ois hō primū bonū vinū ponit: ꝛ cum inebriati fuerint: tūc id qꝺ deteriꝰ eſt. Tu aūt ſeruaſti vinū bonuꝫ vſq̄ꝫ adhuc. Hoc fecit initiuꝫ ſignorū Jeſus in cana galilee: et manifeſtauit gloriā ſuā. Et crediderunt in eū diſcipuli eius.

n

Nuptie facte ſunt in cana galilee. Joan. ij. Nuptie d quibꝫ in preſenti euangelio fit mētio ſm textū euāgelij ioannis dicunt̄ facte tertia die. Qꝺ dupliciter intelligit̄. Uno ſcꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mode vt dicant ſic dicit s. Tho. facte ter
tia die a teſtimonio qđ ioannes perhibue
rat chriſto. Alio mõ vt dicant facte tertia
die. i. eadem die tertio repetita. Nam ſm
Hiero. ⁊ Aug. ⁊ eccl'ie ſententiam ⁊ con-
ſuetudinem vt dicit ſanctus Tho. tertio-
decimo die a natiuitate ſua dñs adoratꝰ ē
a magis. ⁊ eadem die. xxx. annis reuolutis
baptizatus eſt. ⁊ eadem die reuoluto an-
no vno: hoc miraculo glorificatꝰ eſt. ⁊ ea-
dem die reuoluto anno panes multiplica
uit: vt dicit Bed. Et q̄ ſequitur ſm s. Tho.
ꝙ ad mirꝰ annus vnus elapſus ſit a bapti
ſmo vſqꝫ ad nuptias. In q̄ q̄dem anno ni
hil legitur chr̄m feciſſe niſi qđ dr Matt. iiij.
de ieiunio in deſerto: ⁊ ea q̄ ioannes. ij. ca.
refert de teſtimonio ioānis ⁊ conuerſione
diſcipulorum. A nuptijs aūt inquit cepit
publice predicare ⁊ miracula facere. Se-
cundū tñ eos q̄ dicūt inter baptiſmū chr̄i
⁊ eiꝰ paſſionē fluxiſſe duos annos cum di-
midio: hoc qđ h̄ legitur de nuptijs eodē an-
no factū eſt q̄ chr̄s baptizatus eſt. Sꝫ his
contrariatur ſn̄ia eccl'ie predicta: vt dr ſctūs
Tho. Circa hoc aūt miraculū qđ i euan
gelio narratur occurrunt tria puncta: q̄ ſunt
Preparatio: Perpetratio: Comprobatio.

Quantū ad primū litteraliter ſciendū ē ꝙ
tenetur cōiter ꝙ iſte nuptie fuerūt Ioannis
euāgeliſte: qđ videtur ſonare dictū Hiero.
in ꝓlogo ſuꝑ euangelio eiuſdē: q̄ dicit ꝙ
dñs eū volentē nubere. i. ꝯſumare mr̄imo
niū: vocauit de nuptijs. Non eñ legitur do
minū fuiſſe in alijs nuptijs. Rōnabile eſt
etiā ꝙ mater ieſu q̄ ſꝑ amauit ſecretū ſm
Amb. nō fuiſſet ibi: niſi ſibi maritale alter
coniugū ꝑcipue ſpōſus attinuiſſet: vtpote
nepos ſuus. Dicit tñ magr hiſt. ꝙ hoc nō
eſt certū. Dicitur ḡ (Nuptie facte ſunt) Nu-
ptie aliq̄n ſumuntur ꝓ carnali corporū coniū
ctiōe. Vñ Hieroñ. Cū ioſeph virū audis
marie: non tibi ſuſpicio ſubeat nuptiarū.
Aliq̄n vero nuptie appellatur nuptiale ꝯuiui-
um: vt h̄ (In cana galilee.) Cana viculus
eſt in ꝓuincia galilee ſm Rab. ideo addit:
galilee. q2 ſic dicebatur forte ⁊ aliq̄ alia villa
(Et erat mr̄ Ieſu ibi) inuitata. ſ. ad nupti
as: vt eas ſua honorabili p̄ntia decoraret
Sic aūt teſtatur magiſter hiſt. q̄dam dicūt
ꝙ tunc mortuus erat ioſeph ⁊ virgo trāſ-
ſerat in cuſtodiā filij. Vñ non fuit ioſeph
vocatꝰ ad nuptias: nec deinceps aliq̄d le-
gitur de illo in euangelio. Quicq̄d tñ ſit de
hoc: certum eſt ꝙ tpe paſſiōis chr̄i ſm eū-
dem erat mortuus: q2 aliter chr̄s v̄ginem
non cōmendaſſet alij. ſ. Ioan. Sic aūt di-
cunt aliq̄ ex hoc apparet ꝙ ieſus nondum
manifeſtus erat: q2 mr̄ ꝑncipaliter inuita
ta eſt: ipſe vero non niſi ꝑ reuerentia matris.
Vñ vt dic ſanctꝰ Tho. p̄mittitur de mr̄e vt
oñdatur ꝙ ieſus adhuc ignotus erat et non
fuit vocatꝰ quaſi inſignis ꝑſona: ſed ex q̄-
dam familiaritate ſic vnus aliorū. Vel for-
te non fuerūt auſi inuitare chr̄m ꝓpter eiꝰ
ſummā religionem. q2 non erat ſolitꝰ con
uiuia frequentare ⁊ nuptias. Vocata ē er
go p̄mo mater. Deinde conſilio eiꝰ voca-
tus eſt filius. ideo ſubdit (Vocatus ē aūt
ieſus ⁊ diſcipuli eius ad nuptias) Et vo-
catꝰ venit Primo ſm Chryſ. vt daret no
bis humilitatis exemplū. q2 non eſt dedi
gnatus ad nuptias venire ſeruorū. Ideo di-
cit Aug. Erubeſcat hō eſſe ſuperbꝰ: quo-
niā factus eſt humilis deꝰ. Ecce inter ce
tera filius hominis venit ad nuptias: q̄ cū
apud patrē eſſet inſtituit nuptias. Hec il
le. Scdo vt ꝯdemnet hereticos q̄ nupti-
as illicitas dicunt Et ſm Bedā tales he
retici fuerunt Tacianꝰ ⁊ Marcianꝰ: con-
tra q̄s ait. Si thoro imaculato ⁊ nuptijs
debita caſtitate celebratis culpa ineſſet: ne
quaq̄ꝫ dñs ad has venire: nequaq̄ꝫ eas ſi-
gnorū ſuorū initijs ꝯſecrare voluiſſet. Nūc
aūt q2 bona eſt caſtitas coniugalis: meli-
or ꝯtinētia vidualis: optima ꝑfectio v̄gi-
nalis: ad comprobandū omniū electionē
graduū: diſcernendū tñ meritū ſingulorū:
ex intemerato v̄ginis vtero naſci digna-
tus ē: a ꝓphetico vidue Anne ore mox na
tus benedicitur: a nuptiarū celebratoribꝰ iā
iuuenis inuitatur: ⁊ hos p̄ntia ſue v̄tutis ho
norat. Hec ille (Et deficiente vino) ex di-
uina prouidētia: vt hoc ſignorū principio
chriſtus innoteſceret (dicit mater Ieſu ad
eum) nota cōpaſſione: ⁊ certa d̄ filij pote
ſtate (Vinū nō habent) ſcꝫ miniſtri ad ſup
plendū. Ecce q̄ꝫ dulcis inuitatio ad ſubueni-
endū ꝑ miraculū. quia aliter ꝯgrue fieri ñ
poterat. Et in hoc ſm ſanctū Tho. notatur
reuerentia mr̄is ad filiū. q2 vt dic ex reue-

rentia quã habemus ad deũ:ſufficit defectus noſtros tm̃ exponere:ſm illud pſal. Dñe añ te om̃e deſideriũ meũ. Qualiter aũt nobis deus ſubueniat nõ eſt noſtrum inquirere:qꝛ q̃d oremus ſicut oportet n̄ ſcimus. Et ideo mater aliorum defectũ chriſto ſimplicit̃ expoſuit nihil petẽdo. Sed querit hic Chryſ. Quid mouit matrẽ ad aliq̃d magnũ imaginanduꝫ de filio:cum adhuc nullũ feciſſet miraculũ vt patebit Et ſoluit idẽ:qꝛ ea que in ꝯceptõe ꝛ natiuitate chr̄i viderat ꝛ audiuerat:ꝯſeruabat in corde ſuo. Sed tũc vlterius querit idẽ quare nõ ante inuitauerat filiũ ad miracula facienda: Et ſoluit: ꝙ chr̄us vſqꝫ ad hoc tp̄s cõmuniter ſe habuerat vt alij homines:ſalua tñ omni modeſtia ꝛ religioſitate. Jam aũt ceperat manifeſtari. nã iaꝫ vocauerat diſcipl'os aliq̃s: ꝛ receperat teſtimoniũ a Joãne baptiſta. Mater autẽ obſequebat̃ volũtati eius:ꝛ ĩdo q̃diu ſciuit ꝙ volebat latere:nõ induxit vt faceret miracula:ſed ſolũ tunc q̃n vidit ꝙ volebat ſuã gloriã manifeſtare. Vel etiã poſſum⁹ dicere nõ eſſe incredibile nec irrationabile ꝙ chr̄s ſue matri reuelauerit qd̃ erat facturus. Unde cum infra viſus fuiſſet ꝓponenti defectum vini:dediſſe reſponſum negatiuũ dicẽs: quid mihi ꝛ tibi:illa quaſi certa de futuro miraculo: dixit. Quodcũq̃ dixerit vobis facite. Ex his ergo patet quomodo fuit preparatum ſeu occaſionatum miraculum.

Allegorice ſm Aug. ꝛ Bedã:per has nuptias ſignificant̃ quedam nuptie ſpũales:que licꝫ iã eſſent tũc facte aliquo modo: tñ erãt future ſm ſuã manifeſtationẽ ꝛ cõſũmationẽ p̄dicantibꝫ apoſtolis. Unñ ſm Aug. iſte nuptie ſũt facte in thalamo ventris Marie:ꝛ ſponſus fuit verbũ patris:ſponſa humana caro ſeu humana natura:ꝛ ꝯſequenter eccl'ia quã ſibi in hũanitate vniuit. He nuptie ſm Bedã tertia die fiunt.i. tp̄e gratie:nõ tempore nature vel legis ſcripte. Diſcũbente aũt dño defecit vinũ:vt melius ſuccederet.ſũt eñ ſacramẽta digniora in noua lege q̃ꝫ in veteri:ꝛ ſcripturarum ſenſus ſuauior. Facte autẽ ſunt in Galilea.i.trãſmigratione qua deus factus eſt homo:ꝛ in cana.i.zelo feruẽte diu ni amoris:qui eum ad nuptias cõduxit.

Anagogice in Galilea.i.i[n] tranſmigratione:q̃ ex hoc ſeculo migrauim⁹: fiunt nuptie in cana.i.in eo q̃ habet zelũ ſeu amorẽ dei.q̃ nuptie ſunt eterna gaudia: in q̃bꝫ eſt Jeſus ꝛ mr̃ ꝛ diſcipuli ei⁹. Jn his deficit vinũ imꝑfectũ vt miraculoſuꝫ in optimũ ſuccedat. qꝛ fidi ſuccedit apta viſio: ſpei ꝑfecta cõp̄henſio:charitati aũt imꝑfecte ſucceſſit charitas p̄rie ꝯſequẽs grãm ꝯſũmatã ꝛ btã fruitio:q̃bꝫ fit vt anim⁹ iebriet̃ gaudio. De his vide ſ. Tho.iiij.di. xlix.diſt.iiij.ar.v.q.iij.ſi vis.

Moralit̃ in h̃ ꝙ nuptie fiũt in cana qd̃ iterp̄tat̃ zelus: ſignificat̃ ꝙ ꝯiuges debẽt hr̃e zelũ diſcretũ ad inuicẽ. Eſt ãt triplex zelus.ſ.nimi⁹:cũ alt̃ eorum eſt zelotyp⁹:qd̃ rep̄hẽdit̃ in viro. Ecc̃i.viij. Nõ zeles vxorẽ ſinus tui. Et i vxore Ecc̃i.xxvj. Dolor cordis ꝛ luct⁹ mulier zelotypa. Eſt ſcd̃us zelus modic⁹ q̃ alter alterum fornicãtẽ ſuſtinet:cũ tñ ſm Augu.li.l.hom̃. debeat vxor q̃ttuor modis virum corrigere de h̃:ꝛ a fortiori vir vxorẽ: Admonẽdo.ſ. obiurgãdo eccl'iam interpellãdo:ꝛ deũ exorãdo. Eſt tertius zelus diſcret⁹:de q̃ apl's Eph. v. Uiri diligite vxores vr̃as ſic chr̄s dilexit eccl'iam:vt.ſ.ſi peccauerint ꝛ peniteãt recipiatis eas. Et.j. Cor.vij. Uiri debẽt diligere vxores ſuas vt corpa ſua:vt.ſ. corpus ſuũ nunq̃ꝫ alteri diuidãt. Et Eph.v. Unuſq̃ſqꝫ vxorẽ ſuã vt ſeip̄m diligat ſcꝫ cordiali ꝛ affectuoſo amore. Et ecõuerſo de vxoribꝫ intelligendũ eſt.

Moralit̃ etiã ſciendũ eſt ꝙ in nuptijs q̃ fiunt inter animã ꝛ deũ: ẽ ſm ſ. Tho. mr̃ Jeſu ſic nuptiarum cõciliatrix. qꝛ ei⁹ interceſſiõe ꝯiungimur chr̄o ꝑ grãm. Ecc̃i.xxiiij. Jn me ois ſpes vite ꝛ virtutꝫ. Et ieſus ſic verus ſponſus. Joã.iij. Qui habet ſponſam ſpõſus eſt. Et diſcipuli vt paranymphi q̃ſi ꝯiũgẽtes eccl'iam chr̄o.j. Cor.xj. Deſpondi vos vni viro ꝛc̃. Hec ille. Jn his nuptijs aliq̃n deficit vinũ. Pro q̃ ſciendũ eſt ꝙ q̃drupler eſt vinũ. Primũ eſt demẽtantꝫ laſciuie. Eſa.v. Cithara ꝛ lyra ꝛ tibia ꝛ tympanũ ꝛ vinũ in ꝯuiuijs veſtris Scd̃m letificantis innocẽtie. Ps. Uinũ leti.cor ho. Tertiũ exercitantis penitẽtie

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Luc. x. Alligauit vulnera eius infundēs oleū ⁊ vinū. Quartū felicitatꝫ glie. Mat. xvj. Donec illō bibā vobiſcū no. in regno dei. Et de trib⁹ vltimis Matth. rogat ꝑ nobis filiū dicens: Vinū nō hñt. Qui iubet vaſa cordis nr̄i impleri aq̄ lachrymaꝝ q̄ ꝯuertiſ in vinū celeſtiū ꝯſolationū: cuius ſuauitas niſi guſteſ ignoraſ: iuxta illud pſ. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis ē dñs.

Quantū ad ſcōm tangiſ ꝑpetratio miraculi. Circa qđ ſciēdū eſt ꝙ r̄nſio chr̄i ad virginē eſt aliqliter obſcura. Naȝ ſequiſ. (Et dicit ei Jeſus. Quid mihi ⁊ tibi ē mulier?) Jn his aūt ꝟbis vt teſtaſ ſ. Tho. occaſione ſumpſit multiplex hereſis. Manicheus em̄ dixit chr̄m nō habuiſſe veꝝ corpus ſed phātaſticū ⁊ apparēs tm̄: īdo ſenſus eſt ſm eū (Quid mihi ⁊ tibi eſt mulier) q̄ſi diceret. Nihil: qꝛ nō habeo illā naturā quā me credis hr̄e. Valētin⁹ aūt dixit chr̄m habuiſſe qdē veꝝ corp⁹: ſꝫ illud de celo attuliſſe. nec aliqđ aſſūpſiſſe de virgine: ideo ſic exponit (Quid mihi ⁊c.) q̄ſi diceret: Nihil habeo q̄d a te acceperim. Hebion aūt dixit chr̄m ex virili ſemie cōceptū vt ceteri fuiſſe: ⁊ matrē ei⁹ poſt partū virginē nō fuiſſe. Heluidius aūt infelix dixit chr̄m ꝯceptū ⁊ natū de virgine: ſꝫ illā poſt de Joſeph habuiſſe alios filios ⁊ ꝯſeq̄nter virginitatē poſt partū ꝑdidiſſe. Et hi duo in argumentū ſue ꝑfidie accipiūt hoc ꝙ chr̄s dr̄: mulier. Diciſ ei mulier quaſi mollieſ heꝝ vel virū: et ſonat corruptā. Cōſtat aūt iſta eſſe ꝯtra veritatē ſacre ſcp̄ture. Diciſ em̄ Ro. j. Qui factus eſt ei ex ſemie Dauid ſm carnē. Nō em̄ chr̄s dr̄ fact⁹ ex ſemie dauid rōe diuie nature: nec etiā rōe aie. qꝛ illa nō eſt ex ſemine: ſed infundiſ a deo ꝑ creationeȝ. Eſt em̄ aīa intellectiua ab extrinſeco: vt dicit phs in li. de aīalib⁹. ergo hoc dr̄ rōne corporis. ergo habuit veꝝ corpus ꝯtra Manicheū. Iteꝝ ex hoc ſequiſ ꝙ illō corpus nō fuit celeſte: ſed ex ſemie Dauid .i. ſumptū de ꝟgine q̄ ꝓceſſit ex ſtirpe Dauid: cōtra Valentinū. Preterea ſm vtrūqꝫ iſtoꝝ virgo nō fuiſſet mr̄ chr̄i: qꝛ de rōne mr̄is eſt miniſtrare materiā vñ formeſ corpus filij. Mentiſ ḡ ſm iſtos vel decipiſ euangeliſta: dicēs ꝙ erat maſ Jeſu ibi. Et ſic tolliſ ꝟitas ſcripture: ⁊ ꝯſeq̄nter fundamentū fidei. Notādū etiā ꝙ mulier nō ſēꝑ ſonat in carnis corruptionē: ſꝫ aliqñ notat ſexus diſtictionē. Vñ Gen. iij. dixit Adā Mulier quam dediſti mihi ⁊c. ⁊ ꝯſtat ꝙ tūc erat virgo. Erāt em̄ ambo in paradiſo vbi nunqꝫ ſe carnalr̄ cognouerūt. Et ſic accipiſ hic. ⁊ Gal. iiij. factum ex muliere. Hec oīa ex illo. Qđ ꝟo ſequiſ (nōdū venit hora mea) Priſcilianiſte aſſumunt ad ꝯfirmationē ſui erroris: vt ſ. Tho. teſtaſ. Dicūt em̄ oēs act⁹ hūanos regi ⁊ diſponi ſm diſpoſitionē ſtellaꝝ: ⁊ īdo certis horis ſm eos hō cogiſ aliqđ facere qđ al's facere nequiſſet: ſm ꝙ ſtelle diuerſimode diſponunſ. Vñ ſenſus eſt ſm eos. Nōdū venit hora mea: fatalis. ſ. in q̄ aliqđ tale facere poſſum. Pꝫ aūt hoc falſum eſſe in quolibet hoīe. Impoſſibile eſt em̄ ꝙ corpus qđcūqꝫ directe agat in ſpūm: qꝛ oē agens eſt nobili⁹ patiēte: ⁊ ois ſpūs eſt oī corpe melior ⁊ nobilior. Sed in aīa ſunt q̄daȝ potētie oīno imateriales ⁊ incorporee. ſcꝫ intellect⁹ ⁊ volūtas. Et ꝯſeq̄nter nullum corp⁹ directe pōt in illas imp̄mere. Act⁹ aūt aliaꝝ potētiaꝝ imꝑanſ a voluntate. Ambulo em̄ ⁊ loq̄r qꝛ volo. ⁊ ſic de alijs. Excipiunſ tn̄ potētie vegetatiue ptis: vt digeſtiua ⁊ expulſiua ⁊ hm̄oi: quaꝝ actus n̄ ſubſunt volūtatꝫ impio. Cū ḡ volūtas ſit libera: hō liberā habet electioneȝ in oib⁹ actib⁹ ſuis: tā potētie intellectiue q̄ꝫ appetitus ſenſitiui ⁊ hm̄oi potentiaꝝ. Veꝝ eſt tn̄ ꝙ corpa celeſtia directe agūt in oīa corpora inferiora: ⁊ iō etiā hūana corpa hn̄t diuerſas cōplexiones ſm diuerſas ꝯſtellatiōes ſub q̄b⁹ ſunt generata. Ex cōplexione aūt corpis etiā anim⁹ ad aliqđ inclinaſ. Vñ vn⁹ eſt magꝭ diſpoſitus ad irā ⁊ ali⁹ ad triſticiā. libertas tn̄ eligēdi ſēꝑ manet penes volūtatē. Vñ videm⁹ ꝙ aliqs magis diſpoſitus ad luxuriā eligit habitū caſtitatꝫ: ali⁹ ꝟo min⁹ diſpoſit⁹ ad luxuriā eligit vitā luxurioſam. Iō dr̄ Ptolo. ꝙ ſapiens dñabiſ aſtris. Si ḡ nulli hoi neceſſitatē imponunt: multo minus impoſuerunt chriſto. Hec oīa tradit ſ. Tho. in locis q̄ꝫpluribus. Sciendū eſt ergo vt dicit Alchuinus chr̄s nō venit ad nuptias vt doceret matres ꝯtēnere. qꝛ vt dr̄ Chryſ.

Valde venerabaẗ matrē: cui ſponte erat ſubiectus. Vñ p̄dicta v̄ba nō dixit quaſi ꝯtemnens matrem. Habent aūt duplicē expoſitionē. Prima eſt Aug. Pro q̄ ſciendū eſt ꝙ xp̄s eſt vna ꝑſona in duab⁹ naturis: diuina. ſ. ⁊ humana: ⁊ q̄dā ei cōueniunt ſm vnā naturā. q̄dā ſm aliā: ſicut idē homo intelligit ſm aiam: ⁊ ambulat ſm corp⁹. Facere ḡ miracula cōpetebat xp̄o ſm diuinā naturā quā accepit a patre: ſ3 pati ⁊ mori: ſm humanā quam accepit a matre. Roganti ergo mr̄i vt faciat miraculū: reſpondet (q̄d mihi ⁊ tibi eſt mulier) q̄ſi diceret ſm Aug. Ex eo qḋ accepi a te qḋ mihi ⁊ tibi eſt cōmune nō habeo ꝙ miracula faciā: ſed ꝙ poſſum mori. ⁊ tunc recognoſcā te ſicut verā matrē. (nōdū em̄ venit hora mea) nō q̄dē hora fatalis ſm Augu. ſed hora mee paſſiōis: vt appareat q̄d habeā a te. Alia eſt expoſitio Chryſo. ſm quā ſenſus eſt talis: (quid mihi et tibi eſt mulier) q̄ſi diceret: Iſte defectus vini nō ꝑtinet ad me vel ad te: ſed ad eos q̄ debuerūt ꝓuidere: Si tamē vis vt ex abundāti ſuppleā defectū eoꝝ: expecta: q2 (nondū venit hora mea) oportuna. ſ. ad faciendu3 miraculū: Lic3 ei deficiat vinū: tñ adhuc nō eſt manifeſtus iſte defectus: quē tamē oportet eſſe manifeſtū vt etiā manifeſtu3 ſit ⁊ gratius ſeq̄ns miraculū. Beata aūt v̄go intellexit ſuā petitionē nō eſſe repulſam. imo ſm aliq̄s credendū eſt ꝙ nunq̄3 aliq̄d ab eo petijt qḋ ille non fecerit. Nō eſt veriſimile: quia cum habuerit ſapientiam ⁊ omnia dona ſp̄uſſancti excellentiſſime: fuit diſcreta in petēdo. Sed quare xp̄s genitricē ſuā nō appellauit materno noīe: Dico ꝙ beata v̄go tāto amore ferebaẗ in filiū ꝙ interdū debilitabaẗ in corpe: Quod filius ſciens a verbis dulcib⁹ interdū cauebat: ideoq3 eam hic appellauit mulierē: ne dulcedine verbi materni alteraret: ⁊ ſilr̄ in cruce poſitus ne crepuiſſet. (Dixit mater eius miſtris: qḋcūq3 dixerit vobis facite) q̄ſi diceret ſm Bedā: Lz videaẗ negare qḋ petiẗ tñ faciet. (Erāt autē ibi lapidee hydrie ſex (Hydria ꝓprie eſt vas aquaticū ſm Bedā: dicta ab hydor grece qḋ eſt aqua latine. Et ideo ex hoc: ſicut dicit Chryſ. tolliẗ om̄is ſuſpicionis occaſio. Si em̄ illa vaſa p̄us ꝯtinuiſſent vinū. poſſet q̄s ſuſpicari ꝙ parum vini remanſiſſet: ⁊ illud ſaporē aliqualiter dediſſet aque: qḋ tamen fuit impoſſibile in vaſis aqueis ⁊ in tāta aque multitudine. Idō poniẗ numerus vaſoꝝ ⁊ q̄ntitas eoꝝ infra. (poſite ſm purificationē iudeoꝝ) Iudei de facili ꝯtrahebant quaſdā imundicias ſeu irregularitates legales: vtputa ex tactu animalis mortui q̄ plerūq3 aquaꝝ lotione mundabanẗ. Illa aūt regio. i. paleſtina inaquoſa eſt. vt dicit Chryſ. Et idō in ꝯuiuijs parabāt aquam in hydrijs vt poſſent ſe lauādo ab illis imundicijs purgare. (capiētes ſingule metretas binas vl̄ ternas). i. alie capiebant binas ⁊ alie ternas. Vel ſm glo. hoc verbū eſt exiſtimātis ⁊ neſciētis ſi ſingule capent binas vel ternas. Metreta aūt eſt q̄dā mēſura dicta a metron qḋ mēſura eſt. Huius q̄ntitas diuerſimode a diuerſis tradiẗ: ſed verius eſt vt dicam⁹ ꝙ de mēſuraꝝ q̄ntitate nihil certū habem⁹: q2 ſm tp̄a ⁊ regiones varianẗ. Alicubi tñ metreta eſt on⁹ muli. vni⁹ (Dicit eis). i. miniſtris (Ieſus) implete hydrias aqua) ſm Chryſo. iubet miſtros implere hydrias: vt ſint miraculi teſtes. (⁊ impleuerūt eas vſq3 ad ſūmū) ⁊ ſubaudi ſtatim in vinū ꝯuerſa eſt. Sz hic ſolet q̄ri: vtꝝ illud vinū eſſet albū vel nigrū. Et communiter ꝯſueuit r̄nderi: ꝙ erat nigrū vt miraculū appareret nō ſolū ſm ſaporē ſ3 etiā ſm colorē. qḋ euidenti⁹ ſm nigrū q̄3 ſm albū fit. Et hoc videẗ ſentire eccl̄ia q̄ cantat: aque rubeſcūt hydrie. Iſta tñ nō cogūt. Nā ad p̄mū diceret: ꝙ nō oꝑtet miraculū eſſe euidentiſſimū: ſed ſufficit eſſe euidēs taliter vt nullus ambigat: qḋ potuit eſſe ſm ſaporē ſolū: ⁊ ſm ſaporē ⁊ colorē vini albi q̄ a colore aque diſtinguiẗ cōiter. Ad ſcḋm diciẗ duplr̄. Primo ꝙ illa autoritas eſt ad oppoſitū poti⁹ q̄3 ad ꝓpoſitū: q2 nō dicit ꝙ hydrie ruberent ſ3 ꝙ rubeſcerēt. i. incipent tēdere ad rubedinē: qḋ ꝓprie eis ꝯuenit rōne coloris vini albi. Scḋo ꝙ cū metri ſic dictum eſt: rubeſcūt: acſi dicaẗ colorē vini ſumūt q̄ vt plurimū eſt rubeus. Vñ ⁊ vinū ſanguis diciẗ vue. Quidā v̄o videnẗ tenere ꝙ fuerit albū. Nā architriclin⁹ illḋ nō ꝯgno

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

uit donec guſtauit. Vñ dicit Hugo cardi
nalis credebat eſſe aquã id qđ erat fa⸗
ctũ vinũ: Vñ necꝫ iſta rõ cogit: qꝛ in euã
gelio nõ habeſ ꝙ ille cognouerit eſſe vinũ
anteꝙ̃ guſtaſſet: ſꝫ ꝙ poſt guſtũ cognouit
illud eſſe vinũ bonũ.i. melius. Hugo aũt
dictũ ſuũ nõ ꝓbat. Et reuera circa hoc vi
deſ tenendũ ꝙ fuerit nigꝝ ꝓpter rõnes ꝑ̃
dictas q̃ lꝫ ſint ſolubiles: tñ ſunt ꝓbabiles
⁊ rurſum qꝛ ſm doctrinã medicoꝝ omĩbꝫ
cõputatis vinũ nigꝝ ſimpliciſ eſt melius
albo: vnde vinũ nigrũ diciſ vinũ ſimplici⸗
ter: qꝛ vinũ ſimpliciſ appellaſ ſanguis vue
vt patꝫ Geñ.xlix. Chrĩs aũt fecit vinũ op
timũ inter om̃ia q̃ vnꝙ̃ ꝓduxerit natura:
qꝛ ſicut ars nõ põt attingere ad ꝑfectionẽ
nature in oꝑando: ita nec natura deũ põt
imitari ꝑfecte i operibꝫ ſuis: vt diceſ. Et
ꝙ̃uis ⁊ ad hoc poſſit dici ꝙ chrĩs fecit op
timũ vinũ nõ ſimpliciter: ſꝫ in genere ſuo
ſcꝫ nigri vel albi: tamẽ veriſimile eſt ꝙ fe⸗
cerit optimũ ſimpliciſ.i. nigrũ: ſeu decli⸗
nãs ad nigredinẽ: ⁊ tanto magis q̃nto in
regione illa vina cõmuniter ſunt alba: qꝛ
ceteris paribꝫ rariora ſũt ꝑcioſiora: ⁊ a for
tiori ſi rariora etiã ſint in rei ꝟitate melio⸗
ra: vt in ꝓpoſito. Si em̃ nõ declinaſſet ad
nigredinẽ eccl'ia nõ vtereſ illo ꝟbo: rube⸗
ſcũt: qꝛ vinũ albũ nõ rubeſcit ſed flaueſcit

Hic etiã q̃rit Chryſ. Quare non crea
uit vinũ: qđ eſt ſignũ maioris potẽtie: ꝙ̃
vinũ ex aqua facere? Et rñdet aſſignando
duas cauſas: Prima eſt: qꝛ lꝫ illđ ſit maiꝰ
nõ tñ eſt euidẽs ⁊ credibile multꝭ: ideo hu
mane capacitati ꝯdeſcẽdẽs potiꝰ ex aqua
ꝙ̃ ex nihilo fecit vinũ. Alia eſt vt ꝯfũdat
errorẽ Manichei ⁊ Marcionis q̃ dixe⸗
runt diabolũ eſſe oĩm viſibiliuꝫ creatorẽ:
deũ aũt bonũ nõ niſi inuiſibiliũ. Si ei hoc
eſſet veꝝ: chrĩus non fuiſſet vſus viſibilibꝫ
creaturis: qꝛ in hoc apparuit filius dei: vt
diſſoluat oꝑa diaboli Joã.iij. Sed vltra
has rõnes ſ. Tho. addit tertiã myſticã: vt
ſcꝫ chrĩs oñderet ſe nõ ꝯdere nouã doctri
nã veteri reprobata: ſed impleta: dũ qđ il
la figurabat ⁊ ꝓmittebat: ipſe exhibuit.

Moraliter docemur: qm̃ aliq̃ñ aliq̃d a
chrĩo petimus ꝙ tũc nõ dat ⁊ tamẽ poſtea
dabit ꝓpter aliquẽ bonũ reſpectũ: ſicẽ du⸗
re viſus eſt rñdere matri cuius tamẽ pe⸗
titionẽ fecit. Augꝰ. Quedã petita nõ ne
gantur: ſed vt ꝯgruo denſ tpe differunſ.
Hec ille. Jtẽ inſtruimur vt q̃cũꝙ iuſſerit
deus faciamꝰ: nihil diſceptãtes de eo qđ
iuſſerit exemplo iſtoꝝ miniſtroꝝ.

Quantũ ad tertiũ ſciendũ eſt ꝙ ꝯuerſa
aqua in vinũ (dixit eis).ſ. miniſtris (ieſus:
Haurite nũc) q̃ſi diceret: ꝙ eſt hora opor
tuna (⁊ ferte architriclino) Sciendũ eſt
aũt vt ex decurſu diuie ſcripture ptꝫ ⁊ te⸗
ſtaſ ſã. Tho. ꝙ antiq̃ ſolebãt comedere in
lectis: vñ comedentes in ſcriptura dicunſ
accũbere vel recũbere. Et inde ſcamna q̃
bus ad menſas ſedemus lecti dicunſ ſiue
thori. Et inde locus habẽs tres ordines
menſaꝝ ⁊ ſcamnoꝝ: vt refectoria religio⸗
ſoꝝ diciſ tricliniũ a tris.i. tres: ⁊ cline.i. le⸗
ctus vel thorus. Diciſ ergo architricli⸗
nus a tribꝫ dictiõibꝫ q̃ ſunt Cline ⁊ tris ⁊
archos ꝑnceps vel ꝑncipalis: Jnde ar⸗
chitriclinus: ꝑnceps triclinij. Fuit ei iſte
ſm Alchuinũ ꝑmus inter ꝯuiuas: vtpu⸗
ta aliq̃s ex ſacerdotibꝫ iudeoꝝ: vt q̃dam
opinanſ. Sed ſm Chryſ. fuit is q̃ ꝑerat
ꝯuiuio q̃ adhuc erat ieiunus: ideo dñs vo⸗
luit ꝙ iudex eſſet vini. (Et tulerũt).i. por⸗
tauerũt obediẽtes. Sed q̃re nõ mãdauit
eis vt dicerent Architriclino: ꝙ ipſe aquã
mutaſſet in vinũ? Rñdet Chryſ. ꝙ ad hu
milẽ nõ ꝑtinet ſua facta glorioſa narrare.
Habet em̃ hoc ſuꝑbie ſpeciẽ (Vt aũt gu⸗
ſtauit).i. ſtatim poſtꝙ̃ guſtauit: (architri
cliñꝰ aquã vinũ factũ).i. ꝯuerſum in vinũ
(⁊ nõ ſciebat vnde eſſet) qđ addiſ ne cre⸗
daſ aliquã fictio ex parte architriclini cõ⸗
mendãs vinũ: (miniſtri aũt ſciebãt q̃ hau
ſerant aquã) vñ veraciter ꝓprijs oculis vi
derãt aquã purã in vinũ ꝯuerſam (vocat
ſpõſam architriclinus).ſ. ignorãs ꝟitut em̃
miraculi ⁊ admirãs ſuauitatẽ vini. Vo⸗
cat inꝙ̃ vt ipm̃ arguat vel vt veritatẽ in⸗
q̃rat (⁊ dicit ei Omnis homo) ſm ꝯſuetu
dinẽ generalẽ (primũ).i. in ꝑncipio ꝯuiuij
q̃ñ ſenſus ſunt ex ieiunio viuaces ad diſcer
nendũ (bonũ vinũ ponit: ⁊ cũ inebriati fue
rint).i. cũ multũ potauerint: tũc ſupple po
nit vinũ (qđ deterius eſt) qꝛ vini deterio⸗
ritas nõ ita ꝑcipiſ infecto palato: et quia
vt dicit ſ. Tho. minus bibũt: et qꝛ vinum
bonũ in q̃ntitate ſumptũ cũ q̃ntitate cibi

nimis grauat: vt dicit idem. (Tu autem) ꝯ generalem ꝯſuetudinem ⁊ ꝯ rõnem (ſeruaſti vinū bonū). i. meliꝰ (vſqꝫ adhuc) id eſt vſqꝫ ad hanc horã q̃ ſumus in fine conuiuij. Nunqꝫ fuit in natura vinū iſto p̄cioſius. qꝛ nunq̄ꝫ agens inferius equat̄ ſupiori. Tria aūt ſunt agentia ſubordiata. ſ. deus: natura ⁊ ars: ſic dictum eſt. Jõ ſic ars nunqꝫ pōt equari nature ſed illam imitat̄ vt pōt: vt patꝫ: qꝛ roſa artis nunqꝫ eſt eq̄ ꝑfecta vt roſa nature: ita natura in ope ſuo nunqꝫ pōt equari deo. Et iõ ſic dic̄ Chryſoſt. hoc eſt generale in omnibꝫ miraculiſ chr̄i: q̄ terminant̄ ad aliq̄d ꝑfectiꝰ q̄ꝫ poſſit natura cauſare. Nunqꝫ eniꝫ natura poſſet dare ita clarum ⁊ acutū viſum: ſic ipe dedit ceco nato: ⁊ nunqꝫ fecit vinū ita bonum ſic fuit iſtud (hoc fecit initiū ſignorū ieſus in cana galilee) Jſta verba exponuntur a diuerſis diuerſimode Prīo ſic: Hoc fecit initiū ſignoꝝ in publico. ſ. qꝛ alia fecerat in p̄uato: ſic creationem vel miraculoſam formationē ſtelle: ⁊ vocationem magoꝝ. Vel ſcđo qꝛ hoc fuit primū ſignum ad manifeſtationē ſue glorie. Nam q̄ ſtellam creauit: ⁊ q̄ idola egypti corruere fecit: non ita manifeſtauerunt euꝫ eſſe deuꝫ: qꝛ non fuerunt ita nota ⁊ publica vt multis conſtaret hec eſſe ab illo. Vel h̄ fuit p̄mū i cana galilee: qꝛ iaꝫ alibi fecerat alia: ſic in baptiſmo ⁊ in ieiunio. Et iſtū ſenſuꝫ p̄tendunt v̄ba euangelij. Nam dic̄ euangeliſta: q̄ h̄ fecit initiū ſignoꝝ ieſus in cana galilee non abſolute ⁊ vniuerſal̄r. Sꝫ in. iij. p̄te. q. xliij. dic̄ ſ. Tho. q̄ chr̄s nō debuit ꝑ miracula ſuã deitatē ⁊ doctrinã aſſerere an̄ ꝑfectã etatē: q̄ eſt trigita annoꝝ. Nam an̄ iſtud tp̄s non cōpetit docere ſm ſanctos. Nec etiã manifeſtare debuit deitatē: qꝛ fuiſſet decredita humanitas. Vn̄ tenet ibi ſctūs Tho. ⁊ ſilr ſup Joan. q̄ cepit facere miracula in nuptijs. Sed q̄ntū ego capio in hac re iſta eſt ſnia ſcti Tho. Primū miraculū qđ chr̄s fecit publicū et ad publicandū deitatē: ⁊ ꝯfirmandã doctrinam ſuã fuit iſtud. ⁊ hanc ſniam tenet mgr̄ hiſt. Vel poſſumus dicere ⁊ redit in idē: q̄ lꝫ an̄ p̄ns miraculū deꝰ fecerit multa miracl'a in chr̄o ⁊ circa chr̄m: tn̄ p̄muꝫ qđ fecit deꝰ ꝑ chr̄m fuit iſtud (Et manifeſtauit gl'iam ſuã). i. latentē deitatē [illegible] h̄ q̄ntum in ſe fuit ſm Chryſ. lꝫ [illegible] tūc illam non cognouerint. Vel gl'iam ſuã ſm ſanctū Tho. i. potentiã ſuã q̄ eſt gl'ioſus. (Et crediderunt in eū diſcipl'i eiꝰ) Sed Auguſt. đ ꝯſen. euan. hic mouet q̄ſtionē. Si em̄ tūc crediderūt in eū: quō erant diſcipl'i qn̄ ſunt ad nuptias vocati? Et ſoluit ideꝫ q̄ diſcipl'i fuerūt vocati nō q̄ diſcipl'i eēnt tp̄e inuitatiōis: ſed qꝛ futuri erant. Nō eſt aūt intelligendū ſm hãc expoſitionē Auguſt. q̄ etiã eſt ſcti Tho. q̄ tūc nullo mō eſſent diſcipuli vel a chr̄o vocati: quia iã mł tos vocauerat ſcꝫ andreã Petrū Nathanaelē Philippū ⁊ vnū aliū: ſed dicendū eſt vt cōiter dicit̄: ⁊ dicit Mgr̄ hiſt. q̄ multi eoꝝ fuerūt tribꝫ vicibꝫ vocati a chr̄o q̄ruꝫ vocationum due vel vna vident̄ fuiſſe pꝰ has nuptias: nō aūt p̄ma. Primo em̄ ſunt vocati ad chr̄i noticiã: de q̄ vocatiōe habetur Joan. j. vbi habet̄ q̄ duo ex diſcipul' Joãnis audiētes eū dicentē de ieſu: Ecce agnus dei: q̄ſierunt locū vbi maneret: ⁊ manſerūt apud eū die illo ⁊c̄. Scđo ad chr̄i familiaritatē: qn̄ ſcꝫ turbis irruentibꝫ aſcendit in vnã nauē q̄ erat Simonis: et capta multitudine piſciū vocauerunt ſocios. i. Jacobū ⁊ Joannē: vt ptꝫ Luc. iij. Tunc em̄ ſecuti ſunt eū: ſed tn̄ ad ꝓpria redierūt ſm aliq̄s. Tertio ad chr̄i diſcipulatū: ſic qn̄ ambulans iuxta mare galilee vocauit eos đ piſcatione dicens: Venite pꝰ me ⁊c̄. vt ptꝫ Mat. ij. Tūc em̄ vocauit petrum ⁊ Andream Jacobū ⁊ Joanneꝫ: ⁊ ſecuti ſunt eū ꝑſeuerant̄. Quãuis dici poſſit q̄ adhuc nullꝰ eſſet vocatꝰ: ſicut innuit Mgr̄ hiſt. Et q̄ iohēs p̄mittit nuptijſ vocationē aliq̄ꝝ: itelligit̄ anticipatiue dictū. Sed primū eſt veriꝰ. Vel ſic exponit ſanctus Tho. crediderūt tūc in eū ſic in verū deū: qđ an̄ nō fecerãt: ſꝫ crediderãt ei tanq̄ꝫ viro bono ⁊ p̄dicanti ſana ac iuſta. Vel crediderūt viſo miracl'o: magis q̄ꝫ an̄ ſine miracl'o crediderãt ſolo ioãnis teſtionio.

Allegorice ex Aug. ⁊ Beđ. ⁊ Alchui. ſciendū ē: q̄ ꝑ vinū i telligit̄ ſcp̄turaꝝ ſenſꝰ Beđ. Apparēte dño i carne: vinoſa legal' ſēſꝰ ſuauitaſ paulati cepat ob carnalē phariſeoꝝ iterp̄tatōꝫ a p̄ſtia ſua v̄tute đficere. hille. ⁊ đficiēte h̄ vio xp̄s fec̄ ex aq̄ vinū đꝫ

Augꝰ. q̄ aperuit illis ſenſū vt intelligerent ſcripturas. Sic em̄ ſapit et inebriat: ꝙ neq ſapiebat neq inebriabat. Nihil ei ſapit diuina ſcriptura niſi in ea intelligat̄ chr̄s. Sex hydrie ſm eundē ſunt ſex etates in quibꝰ loquit̄ lex ꝛ ꝓphetia: q̄ ſex etates inter iſtos terminos cōputant̄: qui ſūt adam/noe/abraā/dauid/Tranſmigratio babylonis Joānes baptiſta/Finis mūdi. Impleri aūt hydriaſ ſm eūdē eſt impleri ꝓphetias. Et ſm Alchuinū: miniſtri ſunt doctores noui teſtamēti. Architriclinus aūt eſt aliqs ꝑncipalis inter eos. Moraliter iſta aqua ſignificat laſciuiā iuuenilem: q̄ debet nuptiaꝝ tꝑe conuerti in vinū bonū ꝛ deo gratū. i. vſum matrimonij licite ꝛ fideliter obſeruatū. Debet inquam conuerti q̄ntum ad ſubſtantiā vt iam non ſit in oꝑe: ꝛ q̄ntum ad saporē vt iā non ſit in voluntate: ꝛ q̄ntum ad colorē vt iā non ſit in malo exemplo. Non em̄ debet cōiux familiariā colloquia habere cū perſonis ſuſpectis.

Dn̄ica. ij. poſt octa. Epiphanie. Textus euāgelij Mat. viij.

c

Um deſcendiſſet Jeſus d̄ mōte ſecute ſūt eum turbe multe. Et ecce leproſus veniēs: adorabat eū dicens. Dn̄e ſi vis potes me mundare. Et extēdēs ieſus manum tetigit eū dicens Volo: Mundare. Et confeſtim mundata eſt lepra eius. Et ait illi ieſus. Vide nemini dixeris: ſed vade oſtende te ſacerdoti et offer munꝰ qḋ p̄cepit moyſes ī teſtimoniū illis. Cū aūt introiſſet capharnauz acceſſit ad euz Cēturio rogās eū et dicēs. Domine. puer meus iacet ī domo paralyticus ꝛ male torquet̄. Et ait illi ieſus: Ego veniā et curabo euz. Et rn̄dens centurio ait: Dn̄e nō ſum dignꝰ vt intres ſub tectū meū: ſed tm̄ dic verbo ꝛ ſanabit̄ puer meꝰ. Nam ꝛ ego hō ſum ſub poteſtate cōſtitutꝰ: habēs ſub me milites. Et dico huic vade ꝛ vadit: ꝛ alio veni ꝛ venit: et ſeruo meo: fac hoc ꝛ facit. Audiēs aūt ieſus miratꝰ eſt: et ſeq̄ntibꝰ ſe dixit: Amen dico vobis nō inueni tantā fidē in iſrl'. Dico aūt vobis: ꝙ multi ab oriente ꝛ occidēte venient: ꝛ recumbent cū abraā ꝛ iſaac ꝛ iacob: in regno celoꝝ. Filij aūt regni eijcient̄ in tenebras exteriores ibi erit fletus ꝛ ſtridor dentiū. Et dixit ieſus Centurioni: vade: et ſicut credidiſti fiat tibi: et ſanatus eſt puer in illa hora.

c

Um deſcendiſſet ieſus de monte ꝛc̄. Mat. viij. In p̄ſēti. euangelio tangunt̄ tria puncta: q̄ ſunt Emundatio Supplicatio Exauditio. Quantum ad primū litteraliter ſciēdū ē ſm Hiero. ꝙ chr̄s in monte docuerat ꝛ ꝓmulgauerat legē euangelicā: ideo volebat eā confirmare miraculis: q̄ꝛ ꝑ naturalē rōnem ꝓbari non pōt. Dicit̄ ḡ (cum deſcendiſſet Jeſus de monte) in q̄ diſcipulos docuerat (ſecute ſunt eū turbe multe) aliq̄ ꝓpter deuotionē ꝛ doctrine ſuauitatē. Aliq̄ ꝓpter curioſitatē: vt. ſ. audirēt noua ꝛ viderēt miracula. Aliq̄ ꝓpter inuidiā vt ei inſidiarent̄: cuiuſmodi erant phariſei. Aliq̄ ꝓpter infirmitatem vt ſanarent̄: ſicͤ iſte leproſus de q̄ ſequit̄. (Et ecce leproſus veniens.) q̄. ſ. in montē aſcendere nō valebat: ſm Chryſ.

Sciendū ſc̄do vt dicit Chryſ. ꝙ dn̄s poſt ſermonē in monte factū facit miracula ſanando: vt doctrinā confirmet: ꝛ ꝑmo ſanādo leproſum deorſum poſt deſcenſum: vt ſignificet legē euangelicā datā in monte ſm Augꝰ. ſupra legē Moyſi eſſe: que leproſum excludit. Vel ꝑmo ſanat iudeū leproſum: ꝛ ſc̄do ſeruū Cēturionis gentilē: ꝛ tertio ſocrū petri: in ſignū ꝙ ꝑmi credēt